N°. 185. A°. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag 14 November.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 2 *nov.* Volgens de opgaven van het medische tijdschrift, hetgeen hier, in Russische taal, onder den titel van: Gezondheidsvriend uitkomt, zijn er in Rusland 6.380 geneesheeren en heelmeesters, en buitendien 500 tandmeesters, oogdocters en veeartsen, waaronder de adjuncten der laatsten niet geteld zijn. (*Pr. St. Z.*)

GRIEKENLAND.

PART. CORR. *Athene*, 14 *oct.* (*Slot van N°. 184.*) »Behalve de roovers, de demarchen, de pachters der tienden en andere financiële ambtenaren heeft de boer nog eenen vierden bloedzuigenden vijand aan het niet gering getal onbekwame en gewetenlooze advokaten, die de regtbanken omlegeren. Wel is waar telt de Grieksche advokaten-stand ook veel wakkere, in Frankrijk, Italië of Duitschland grondig onderrigte jonge mannen, maar deze zijn nog in minderheid, en de regering is niet vrij te spreken van het verwijt dat zij tot nog toe al te ligtvaardig aan iedereen die eenige maanden lang de Maurersche wetgeving en den *Harmenopulos* doorbladerd had, na een zeer oppervlakkig examen de bevoegdheid tot regtspraktijk gaf. Deze lieden willen ook leven; en vervoegt zich nu een ongelukkige boer met eene regtszaak bij hen, zoo wordt hij zeker niet afgewezen, hoe slecht zijne zaak ook zijn moge, doch hij outglipt hunne handen niet meer. Er zouden daarvan ergelijke historiës te verhalen zijn, als het hiertoe de plaats was.

»De tot nog toe aangestipte punten echter omvatten de hoofdbezwaren van den boer, dat is van de groote meerderheid der bevolking van het vaste land en Morea, en in zijne ontevredenheid daarover vergeet hij zich menigmaal ver genoeg om den Turkschen tijd »den goeden tijd" te noemen. Maar spreekt men ernstig met hem, dan erkent hij toch spoedig en gaarne, dat hij zich thans over het geheel toch beter bevindt (γώσα ἤμεθα ὡσὰν καλήτερα.) Want de tijd van het woeste geweld is voorbij. De Grieksche boer zelf is overtuigd dat de meeste kwalen zullen worden verholpen door trapswijze en algemeene uitbreiding van beschaving, (ik bedoel hiermede vooreerst het lezen en schrijven.) Als bij voorbeeld de boer bij de aanstaande gemeente-keuzen zijn stembriefje door zijnen zoon of kleinzoon kan laten schrijven, dan zal hij niet meer als vroeger bijwonen dat ten slotte tot zijne verbazing uit de stembus gansch andere namen te voorschijn komen, dan hij en zijne vrienden den schrijver hadden opgegeven. En daarmede is reeds veel verholpen. Alzoo slechts scholen, en altijd scholen! maar goede scholen, beter dan die treurige allelodidaktische dresseermachines, waarvoor de leermeesters hier te Athene, naauwelijks anderhalf of twee jaar afgerigt worden, en dan na eenige jaren in de provincie gewoonlijk de helft weder hebben vergeten. De inrigting der scholen is hier slecht. Aan de jeugd ligt de schuld niet; de aandrang is groot genoeg; maar de middelbare scholen en gymnasiën, met uitzondering van een of twee, laten veel te wenschen, en deze weinige goede inrigtingen zijn ontoereikend, vooral daar er aanhoudend veel scholieren uit Turkije, uit Azië, Moldau en Wallachye herwaarts komen. Over het geheel had het land, zoo wel de regering als de particulieren, tot nog toe allereerst en bijna uitsluitend voor middelen van het materiële bestaan te zorgen, en daarom bleef het overige achterlijk. Thans mogen zich handel en landbouw, gelijk gezegd is, over bevredigenden bloei verheugen, en is daarbij de inrigting eener bank door het huis Wright en C. te Londen onder handen. Ten gevolge der welvaart zullen ook kunsten en wetenschappen bevordering, bescherming en bloei erlangen."

DUITSCHLAND.

Munchen, 5 *nov.* De brieven welke hier onlangs van personen uit het gevolg van den hertog van *Leuchtenberg* ontvangen zijn, melden geen woord nopens de eigenlijke redenen der snelle en ook te St. Petersburg verrassende afbreking van de reis des erfgrootvorsten naar Duitschland. Daarentegen maken zij nog steeds gewag van de in geheel Rusland heerschende meening dat er oorlog komen zal, alsmede dat dit algemeen gevoelen nog verstrekt wordt door de groote krijgstoerustingen. (*K. v. u. f. D.*)

Frankfort, 8 *nov.* Koning *Leopold* leeft te Wiesbaden zeer stil, dat is, overeenkomstig zijne gezondheid, en de bronnen moeten dan ook op die gezondheid reeds eenen heilzamen invloed hebben geoefend. Naar men verneemt zal Z. M. nog niet in de eerstkomende maar in de daaropvolgende week naar Brussel terugkeeren. De dagbladen houden zich voortdurend bezig met de ontmoeting, welke koning *Leopold* met den vorst van *Metternich* had. Het is echter bekend, dat de koning niet op Johannisberg was, en den vorst slechts op deszelfs doorreis naar Frankfort bij zich te Wiesbaden zag. Buiten twijfel zullen de omstandigheden van België (waarschijnlijk ook die van Frankrijk) het onderwerp geweest zijn van het onderhoud hetwelk koning *Leopold* met den vorst van *Metternich* had. Het gerucht echter, dat België zou hebben verklaard zijne financiële verpligtingen jegens Holland niet te kunnen volvoeren en de Londensche conferencie derhalve nogmaals zou moeten inroepen, is belagchelijk. België moet jegens Holland nakomen wat het bij het Londensche verdrag op zich nam; slechts de wijze *hoe* kan aanleiding geven tot verschillen, die evenwel, vooral door de voorstellingen van den heer *Falck* te Brussel, zullen worden vereffend. De groote mogendheden zijn niet in staat België te bevrijden van de kwalen waaraan het thans lijden mogt. Zij hebben België tot zelfstandigheid verheven, deszelfs inlandsche materiële belangen konden zij het niet waarborgen. (*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen 9 *nov.* De ongunstige staat van den wissel alhier schijnt vooral voort te vloeijen uit de alleraanzienlijkste invoeren van buitenlandsch graan, in het vorige jaar, die omstreeks 8 millioen pond sterl. hebben weggesleept, terwijl de uitvoeren van voortbrengselen onzer manufacturen naar het vaste land, gedurende dat tijdsbestek, slechts ongeveer 600,000 pond sterl. hebben bedragen; indien men hiervan 3 millioen sterl. crediet van de Fransche bank aftrekt, en er nog een millioen pond sterling bijvoegt, welke de nog verschuldigde Amerikaansche traites zullen beloopen, zal men een totaal van omstreeks 12 millioen vinden, welke door goud moesten vertegenwoordigd worden.

Londen, 10 *nov.* De jongste berigten uit Newport houden in, dat het daar en in de omstreken rustig bleef, maar dat het gerucht liep, dat de Chartisten zich tegen zondag op nieuw vereenigen zouden. Hier echter vleit men zich, dat de woeling voor het tegenwoordige bedwongen is.

— Volgens brieven van Malta, van 26 october, meende men, dat de vloot van den admiraal *Stopford*, ten minste het grootste gedeelte derzelve, daar zou komen overwinteren.

FRANKRIJK.

Parijs, 9 *nov.* Het bevestigt zich, dat de Carlistische junta van Katalonie den generaal *d'Espana*, die zich laatstelijk door verschillende verwoestingen op nieuw gehaat heeft gemaakt bij de constitutionele bevolking van dat landschap, benevens eenige zijner aanhangers, naar Frankrijk heeft doen vertrekken, en den generaal *Segarra* in deszelfs plaats heeft gesteld. De eerstgenoemde bevelhebber is werkelijk op Franschen bodem aangekomen, en mag zich gelukkig rekenen van niet in handen zijner vijanden te zijn gevallen, die hem gewis een wreeden dood zouden hebben aangedaan. De legitimisten vleijen zich nog, dat deze gebeurtenis geenen invloed op den staat der zaken in Katalonie zal hebben, en dat de Carlisten aldaar zullen volharden in hunnen tegenstand. Meer onpartijdigen houden zich echter overtuigd, dat op deze wijze de weg wordt gebaand tot een vergelijk, zoo als in Navarre is getroffen, en dat, in elk geval, de zaak der Carlisten door dergelijke tweespalt grootelijks moet verliezen.

Parijs, 10 *nov.* De onzekerheid, waarin men, ten aanzien van den hertog *van Orleans* en zijne troepen in Algerie, verkeerde, is opgeheven. De telegraaf van Toulon meldt, dat de hertog zich, midden door het land, van Constantine naar Algiers heeft begeven; — dat hij op dezen togt door den maarschalk *Valée* is verzeld geworden: — den 28sten October den bergpas, genaamd de ijzeren poort, is doorgetrokken; — den 30sten de ontmantelde sterkte van Hamza heeft verlaten, en den 2den in goeden welstand te Algiers is teruggekomen. — Het schijnt, dat de togt van Setif naar Bugia niet heeft plaats gehad, maar alleen is aangekondigd geworden om de Arabieren, indien zij kwade inzigten mogten hebben gehad, om den tuin te leiden.

Het volbrengen van dezen togt kan gewis als belangrijk voor de volksplanting worden aangemerkt en verstrekt den hertog tot eer.

Van de zijde van het bewind wordt erkend, dat het aantal zieken in Algerie meer dan gewoon talrijk is; doch wordt beweerd, dat hetgeen deswege is gemeld, als overdreven moet worden beschouwd, en dat, in elk geval, de overheden van geene zorgeloosheid kunnen worden beschuldigd.

— De telegraaf van Bayonne meldt, onder dagteekening van gisteren, dat de generaal *Espartero* de operatiën tegen *Cabrera* in goeden ernst heeft begonnen. Den 30sten was het hoofdkwartier van den eerstgenoemde te Lasparras, en waren zijne divisiën te Besdon en Alcoriza, terwijl de divisiën van het leger van den generaal *O'Donnel* te Fortanete en Mosquerela stonden. De laatstgenoemde is alzoo de wapenplaats van Cantavieja tot op een afstand van twee uren genaderd, terwijl *Espartero* nog vier uren van de tweede wapenplaats van *Cabrera*, Morella, verwijderd was.

BELGIE.

Brussel, 10 nov. De regterlijke vervolgingen van eenige personen, welke bekend staan als ijverige aanhangers van de vorige orde van zaken, zijn thans het onderwerp der algemeene gesprekken. Zeker opstel van den bekenden *Messager* van Gend heeft, zoo het schijnt, aanleiding daartoe gegeven. Dit opstel was, als naar gewoonte, in uiterst scherpe en beleedigende bewoordingen vervat. In hetzelve werd zonder omwegen verkondigd, dat de Belgen zich nimmer de wederregtelijke bepalingen van de Londensche conferentie zouden laten welgevallen: — dat zij *Leopold* nimmer als koning zouden erkennen, omdat hij het niet *was*, en omdat hij *niet verdiende* het te zijn; — dat *Leopold* als koning goed genoeg konde wezen voor lord *Palmerston*, maar dat er een groot onderscheid bestond tusschen dien Britschen minister en het Belgische volk, welk laatste zich op den duur nimmer iets met geweld zoude laten opdringen, hetwelk inderdaad als wederregtelijk moest worden beschouwd; — en wat des meer zij.

Het bewind schijnt in dit opstel het bewijs van een bestaand complot te hebben gevonden, en heeft ook laten verkondigen, dat het te dien aanzien zeer belangrijke bijzonderheden was te weten gekomen, welke het in de noodzakelijkheid hadden gesteld, om maatregelen van voorzorg te nemen.

Brussel, 11 nov. Volgens een der bladen van Gend, zoude de heer *Metdepenningen*, tegen wien een bevel van geleiding is uitgevaardigd, zich vooreerst hebben verwijderd.

— Morgen heeft de opening van de vergadering der wetgevende Kamers plaats. Die opening zal eenvoudiglijk door den minister van binnen- en buitenlandsche zaken, in naam des konings, geschieden.

Men verzekert dat onder de eerste wetsontwerpen, welke aan de Kamer zullen worden aangeboden, ook eene graanwet zal zijn, strekkende om tot 15 julij 1840 den uitvoer van tarwe, rogge, aardappelen en derzelver meel te verbieden, welke ook in dien tusschentijd de prijzen mogten zijn.

— Het bestuur der spoorwegen heeft eenen maatregel genomen, die wel navolging verdient. Het heeft magt verleend tot het oprigten van *cafés restaurants*, binnen elke der groote stations. Aan het station te Mechelen zijn bovendien *cabinets d'aisance* aangelegd, en dit zal ook aan de stations te Gent geschieden.

— Het getal gaauwdieven neemt alhier op eene schrikbarende wijze toe, en ontrust de autoriteiten. Er zijn in de voorsteden nieuwe brigades gendarmerie opgerigt, om al wat de stad uit- en ingaat naauwkeurig gade te slaan.

— Er is bij gelegenheid der zamenzwering, waarvan gisteren de *Indépendant* sprak, ook eene huiszoeking bewerkstelligd bij den graaf *Duchatel*, voormaligen aide-de-camp van den prins *van Oranje*, op het landgoed, hetwelk hij in de omstreken van Doornik bewoont.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 11 nov. De processen-verbaal van de beraadslagingen der afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (*s. s*) nopens de begrootings-wetten voor 1840, zullen nog in den loop dezer week aan de leden worden rondgedeeld. Men verzekert, dat, ten aanzien der begrooting van uitgaven, vele leden met leedwezen bespeurd hebben de verhoogingen, welke voor sommige hoofdstukken zijn uitgetrokken, en inzonderheid die, betrekkelijk de pensioenen en wachtgelden. Ook de geraamde som van *ƒ* 14,191,500 voor het tiende hoofdstuk, het departement van oorlog, uitgetrokken, is aan velen te hoog en buiten verhouding met de staats-inkomsten voorgekomen; vooral uithoofde, volgens hunne meening, de uitgaven niet kunnen worden bestreden, zonder de aanzienlijke som van ruim elf millioen uit de Oost-Indische kas, welke zij gelooven, dat bezwaarlijk op den duur als eene vaste baat kan worden aangemerkt. Omtrent den inkoop en de aflossing van schuld voor het volgend jaar, zouden vele leden zich niet hebben kunnen vereenigen, omdat voor alsnog geen wets-ontwerp dienaangaande is aangeboden, terwijl ook bij deze gelegenheid op nadere openingen nopens den toestand van het amortisatie-syndicaat zou zijn aangedrongen.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (*s. s.*) hebben zich heden bezig gehouden met het onderzoek van de laatstelijk aan haar aangeboden ontwerpen van wet tot verhooging van den accijns op de steenkolen, tot verbetering van den accijns op de turf, houdende bepalingen nopens den accijns op den turf uit de irreguliere veenderijen, en betrekkelijk den te verleenen vrijdom van lasten, ter zake van landontginning en landverbetering.

— Z. M. heeft, te rekenen met 1°. januarij aanstaande, benoemd, tot arrond.-inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Winschoten, den heer *J. H. de Ranitz*, thans controleur te Amsterdam, en zulks ter vervanging van den heer *L. J. Hora Siccama*, die eervol ontslagen is; en tot controleur der in- en uitgaande regten en accijnsen te Amsterdam, in plaats van den heer *J. H. de Ranitz*, den heer *J. van Lier*, thans controleur te Leeuwarden.

's Gravenhage, 12 nov. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (*s. s.*) van heden, die de heeren *Frets* en *van Dam van Isselt*, ten gevolge van ongesteldheid, verhinderd werden bij te wonen, heeft de heer *van Tuyl van Heese*, namens de commissie, welke belast geweest is de lijst van drie kandidaten, tot vervulling der opengevallene betrekking van lid der algemeene rekenkamer, aan Z. M. aan te bieden, haar verslag gedaan. Vervolgens is gelezen een koninklijk besluit van den 10den dezer, waarbij de heer *J. P. van Mansvelt* tot lid van dat kollegie benoemd is.

Aan de Kamer wordt mededeeling gedaan van de dispensatiën, welke Z. M., gedurende de afwezigheid der Kamers, verleend heeft van de bepalingen van het burgerlijk wetboek en van de wet nopens de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie.

Twee ingekomen stukken worden aan de commissie tot de verzoekschriften verzonden. Dezelve zijn van den heer *Hubertus van den Heuvel*, nopens de aanstaande herziening der grondwet, en van den heer *C. van der Tuuk*, betrekkelijk 's lands geldmiddelen.

De eerstvolgende zitting der Kamer wordt bepaald op *maandag den 2den december, 's middags ten 2 ure.*

— Door Z. M. is aan den heer *A. van den Heuvel*, te Maartensdijk, vergunning verleend tot het bestraten, volgens de bewerking van Mac-Adam, van den weg van Utrecht tot Schalkwijk, en tot het openen eener geldleening van *ƒ* 65,000, ter bestrijding der daarvoor geraamde kosten.

— Z. M. heeft een octrooi voor den tijd van vijf jaren verleend aan *W. J. Slot* te Amsterdam, op de uitvinding om allerlei soort van borstels en schuijers te vervaardigen van balein, hetzij alleen, hetzij vermengd met haar, waarvan hij verklaard heeft de uitvinder te zijn.

— Door den minister van financiën is, naar aanleiding van 's konings besluit van den 24sten mei 1821, ter kennisse van den handel en de scheepvaart gebragt, dat de beide recherche-vaartuigen, welke, volgens koninklijke besluiten van den 10den dec. 1822 en van den 25sten feb. 1823 tot de in- en uitklaringen van schepen, respectivelijk zijn gestationneerd op den Abt en de Engelmansplaat, op den 10den dec. aanstaande, of zoo veel vroeger als vorst, ijsgang of andere omstandigheden zulks mogten vorderen, hunne tegenwoordige standplaatsen zullen verlaten en verzeilen, het eerste naar de haven van Harlingen en het tweede naar Oostmahorn, of, ingeval van nood, naar Ezumazijl, en dat, van dien tijd af aan tot nadere bekendmaking, de in- en uitklaringen van schepen, langs of over de Wadden inkomende, zullen moeten geschieden als volgt:

1°. Aan het vaartuig in de haven van Harlingen, welke haven tot dat einde moet worden aangedaan door schepen, die anders gewoonlijk hunne klaringen aan het vaartuig op den Abt verrigtten, alsmede door de schepen, welke naar of van de havens der Zuiderzee, langs de Groninger of Vriesche Wadden mogten inkomen of uitgaan;

2°. Aan het vaartuig onder Oostmahorn of Ezumazijl, voor de schepen van de zijde van Dokkumerzijl, en verder regtstreeks naar de zee of langs de Wadden uitgaande, of omgekeerd, inkomende, mitsgaders, zoo lang hetzelve zich onder Oostmahorn kan ophouden, voor de inkomende schepen, bestemd naar Groningen het Rijddiep.

BEURSBERIGT.

van 12 november.

Holland. Certificaten werkelijke schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $50\frac{11}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$; dito 5 pCt. $97\frac{5}{8}$, $98\frac{1}{4}$, $97\frac{5}{8}$; Uitgestelde schuld $\frac{7}{8}$; Kansbiljetten $23\frac{5}{16}$, $\frac{1}{2}$; Amortisatie-Syndikaat $4\frac{1}{2}$ pCt. $91\frac{3}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$; dito $3\frac{1}{2}$ pCt. $76\frac{1}{4}$; Handelmaatschappij $4\frac{1}{2}$ pCt. $160\frac{1}{8}$, 161; Oostindische leening 5 pCt. $94\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; Aand. Rijnspoorweg $4\frac{1}{2}$ pCt. $95\frac{3}{4}$.

Spanje. Ardoins 5 pCt. $26\frac{11}{16}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$; dito onbepaalde stukken $24\frac{5}{8}$, $\frac{15}{16}$.

Rusland. Obligatiën *Hope en Comp.* 1798 en 1816, 5 pCt. $103\frac{1}{4}$, dito 1828 en 1829, 5 pCt. $103\frac{3}{8}$.

Metalliek 5 pCt. $103\frac{1}{8}$; Weenerbank *bij Goll en Comp.* 5 pCt. $101\frac{1}{2}$; Columbia 2de van 100 pond $19\frac{3}{4}$; Kl. Coup. $3\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$; Nieuwe Mexicanen 5 pCt. van 100 pond 27; Peru 6 pCt. van 100 pond $12\frac{1}{8}$; Bl. Gr. van 100 pond 13; Ardoins coupons november en mei $20\frac{7}{8}$, $21\frac{3}{8}$; Brazilië 5 pCt. van 100 pond $74\frac{1}{2}$.

Mengelwerk.

Onze finantiele crisis.

(*Ingezonden.*)

»Les extrêmes se touchent!" Tot voor eenigen tijd ontwaarde men hier te lande eene schier onbegrijpelijke onverschilligheid omtrent 's rijks financiën. Wierden slechts de renten van alle soorten der nationale schuld regelmatig betaald en de gewone aflossingen door het amortisatie-syndicaat bewerkstelligd, zoo bekreunde men zich weinig of niet om de ten dien einde gebezigde middelen. Misschien was het *de buitengewone staatkundige gesteldheid van het rijk*, die elke redenering onderdrukte of althans tot meer gepasten tijd deed verschuiven. — Thans schijnt men het verzuimde te willen inhalen. De finantiële aangelegenheden van het rijk zijn niet slechts het hoofdonderwerp der beraadslagingen van de regering en de Staten-Generaal; — ook de drukpers houdt zich schier uitsluitend daarmede bezig; alle particuliere gesprekken loopen over dit hoogstbelangrijk punt. Het is, als ware men plotseling algemeen tot eene overtuiging gekomen, voorheen slechts zelden door enkelen uitgesproken, dat het ongeschonden krediet van den staat van het allerhoogste belang is, niet slechts voor den

effectenhouder, maar voor elk lid der maatschappij. — Daar nu door zoogenaamde deskundigen en door eenvoudige burgers, die er vrijmoedig voor uitkomen, niets van het onderwerp te verstaan, zoo veel en zoo velerlei over de financiën van den staat wordt gesproken en geschreven en gedrukt, zoo heeft de schrijver dezer regelen gemeend, ook eenige bijdragen te mogen leveren, te meer, daar hij reeds *op het tijdstip der algemeene onverschilligheid* zich zeer ernstig met de zaak heeft bezig gehouden.

Toen in het begin van dit jaar de letterlijke inhoud van het eindtraktaat tusschen Holland en België, zoo als de vermogende vierschaar te Londen dit had opgesteld, bekend werd, zonder dat het tractaat zelf nog door al de belanghebbende partijen geteekend veel minder geratificeerd was, — toen heeft de schrijver in eene Brochure: »HOLLAND EN BELGIË. *Hoedanig zijn hunne belangen het best te vereenigen bij de uitvoering der finantiële bepalingen van het eindtractaat?*" *de moeijelijkheden aangetoond, waartoe de uitvoering van art. 13 waarschijnlijk zoude aanleiding geven, en tevens de middelen aangewezen, hoe, door wederzijdsche inschikkelijkheid, het zoo gewigtige vraagstuk*, IN HET BELANG VAN BEIDE DE STATEN, *kon worden vereffend.*

Den aartsvijanden van publiciteit, die, onder veel omslag van nietsbeteekenende woorden, alles onder eenen digten sluijer trachten te houden of daarmede te overdekken, kon het natuurlijk weinig voldoen, dat een particulier het waagde, over een, volgens hen, door de staatslieden rijp overwogen en beslist onderwerp, de pen op te vatten. Zeker dagblad vond het niet slechts overbodig, maar ook ondoelmatig en onstaatkundig, van uiteenloopende uitleggingen te spreken en moeijelijkheden aan te wijzen, daar, waar, volgens zijne zienswijze, volstrekt geene te pas kwamen of te verwachten waren, enz. Intusschen heeft de loop der gebeurtenissen de duistere voorspellingen maar al te zeer bevestigd. Immers in de troonrede las men: »De regeling van de overschrijving van dat gedeelte der publieke schuld, hetwelk, volgens het tractaat van Londen, ten laste van België moet komen, heeft niet die vorderingen gemaakt, welke ik had gewenscht", — en in de rede van Z. Exc. den minister van financiën, bij gelegenheid van de voordragt der financiële wetten: »Het tractaat moet Nederland van vijf millioen aan jaarlijksche renten der publieke schuld ontlasten, welke op rekening van België moeten overgaan; daarop mogen wij rekenen. De werking van dien overgang van schuld, door middel van overschrijving, bij art. 13 van het tractaat gewild, moet zich in het aanstaande jaar doen gevoelen, en de verpligting van Nederland, om in de algeheele rentebetaling te voorzien, heeft daardoor voor het vervolg opgehouden; onzekerheid over de wijze van overschrijving, voor het gedeelte der schuld, waarop dezelve zal worden toegepast, moge nog bestaan, — die onzekerheid zal moeten worden opgelost *door wederzijdsche inschikkelijkheid*; maar de uitkomst zal altijd hetzelfde geldelijk bedrag te weeg brengen."

De minister verklaart dus onbewimpeld, dat er moeijelijkheden ontstaan daar, waar men ze niet had verwacht; dat er onzekerheid is gerezen daar, waar men waande geheel zeker te zijn dat er wederzijdsche inschikkelijkheid der partijen wordt vereischt tot eene regeling, waarover het tractaat (in dit geval *vonnis*) zoo volledig en duidelijk had moeten beslissen, dat er volstrekt niets aan den goeden wil der zoo lang vijandig tegenover elkander gestaan hebbende partijen was overgelaten.

Het *Algemeen Handelsblad* heeft zich in eene uitgebreide kritiek der aangehaalde brochure, in de meeste punten, met de zienswijze van den schrijver overeenstemmend verklaard, kon echter zijne goedkeuring niet hechten aan het voorstel, zich met eene som van *honderd millioen gulden kapitaal vijf pCt.* in stede *van twee honderd millioen gulden kapitaal twee en een half pCt. effecten* te vergenoegen. Die bedenking moge uit de zeer gegronde overtuiging gesproten zijn, dat Nederland met regt de vaststelling van het kapitaal *naar den veertigsten penning* (dat is honderd gulden kapitaal voor elke twee en een halve gulden jaarlijksche rente) mag vorderen. Intusschen hebben de gebeurtenissen, althans der laatste jaren, veelvuldig geleerd, dat men in het staatkundige, evenmin als in het burgerlijke leven al te zeer op zijn regt mag steunen, en dat ook daar het spreekwoord toepasselijk is: Beter eene magere schikking, dan een gewonnen proces! Uit eenige correspondentie-artikels, die het *Algemeen Handelsblad* zelf nu onlangs heeft medegedeeld, zou moeten blijken, dat men thans dezerzijds wel met de kapitalisatie in 5 pCt. schuld zoude genoegen nemen, — dat men dus bereidwillig zou toestaan, wat, zes maanden geleden, als eene al te harde opoffering werd afgekeurd.

Daarmede vervalt dan ook de laatste eenigzins gegronde bedenking tegen de voorstellen in het werkje: *Holland en België.*

Alanu die voorstellen in verband brengende met den tegenwoordigen stand der financiële aangelegenheden van het rijk, zoo vermeen ik gerustelijk te mogen volhouden, dat, bij de verwezenlijking dier voorstellen, de tegenwoordige hoogstbedenkelijke crisis niet zoude zijn ontstaan; dat het nationaal krediet een niet zoo hoogst noodlottigen schok zoude hebben geleden, maar dat hetzelve in tegendeel zich aanmerkelijk zoude hebben verbeterd, gelijk men algemeen verwacht had, dat na den zoo lang gewenschten vrede met België zou geschieden.

Het voorstel kwam hoofdzakelijk daarop neder: *dat België aan de verpligting, bij art. 13 van het eindtractaat aan hetzelve opgelegd, in ééns zou voldoen, door aan Nederland vijf millioen gulden jaarlijksche rente in schuldbrieven, ten laste van Nederland, onverschillig van welke soort, over te leveren.*

De wezenlijke, zoo moreele als geldelijke voordeelen, uit de aanneming van dit voorstel *voor België* voortspruitende, zijn nergens betwist. In de voormelde brochure zijn dezelve duidelijk uiteengezet. Hier zij slechts aangehaald, dat het ontwijfelbaar, ten opzigte van het moreele, voor België van het hoogste belang is, niet ten eeuwigen dage schuldenaar van den staat te blijven met welken het voorheen vereenigd was, maar zich ten eenenmale van alle verpligting te kwijten, ten opzigte van het geldelijke, dat het voordeeliger is, slechts p. m. vier millioen dan vijf millioen jaarlijks, of die vijf millioen slechts gedurende een beperkt getal jaren in stede van ten eeuwigen dage te moeten uitkeeren. Dit doel zou daardoor voor België bereikt zijn geworden, dat hetzelve zich de vijf millioen jaarlijksche rente ten laste van Nederland successivelijk tegen een bedrag van p. m. honderd millioen gulden geld, en deze honderd millioen gulden geld tegen eene jaarlijksche rente van vier, hoogstens vier en een vierde millioen gulden verschaft hadde.

Dan, hoe aanzienlijker en klaarblijkelijker deze voordeelen zijn, des te meer mag men onderstellen, dat het gouvernement van België zich niet afkeerig zoude hebben getoond deze den staat te doen genieten, al ware dan ook de aanneming van het daartoe leidende voorstel met eenige geringe wijzigingen geschied en met voorbehoud der likwidatie van andere financiële vorderingen.

Welke zoude echter de waarschijnlijke uitwerking op de financiele gesteldheid en het krediet van Nederland geweest zijn?

Naar evenredigheid van den interest zijn (gelijk overal, waar geene schulden tegen nog hooger interest bestaan) ook in Nederland de 5 pCt. effecten de goedkoopste, dat is te zeggen: eene schuld van bij voorbeeld *f* 1000 kapitaal tegen 5 pCt. interest, die jaarlijks *f* 50 rente oplevert, kost minder dan eene schuld van *f* 2000 kapitaal tegen $2\frac{1}{2}$ pCt. interest, die ook *f* 50 jaarlijks oplevert, enz. België zoude dus in het onderstelde geval in de eerste plaats *vijf* pCt. effecten gekocht en alleen dan de tusschenkomst van het Nederlandsche bestuur aangesproken hebben, wanneer deze 5 pCt. effecten niet meer tegen 100 pCt. of met een matig opgeld waren te verkrijgen geweest. Het onmiddellijk gevolg daarvan zoude geweest zijn, dat, zelfs bij eene minder gunstige gesteldheid der staatkundige betrekkingen, de 5 pCt. Nederlandsche effecten eenen vasten kooper tegen 100 pCt. zouden hebben gevonden; een ander gevolg, dat vele houders van zulke 5 pCt. effecten, althans van losrenten ten laste der Oostindische bezittingen, deze afgestaan en zich daarentegen in het bezit van andere nationale effecten zouden gesteld hebben, waaruit eene algemeene rijzing in de prijzen dier effecten zoude voortgesproten zijn, met dat gunstig gevolg tevens voor België, bij de wederzijdsche reactie der beurzen, zijne nieuwe leeningen dien ten gevolge trapsgewijze voordeeliger te kunnen plaatsen. — Zoo zeer hielden zich de steller en eenige zijner vrienden van de onfeilbaarheid dier uitkomst overtuigd, dat niet slechts de prijs van 57 pCt. voor de $2\frac{1}{2}$ pCt. werkelijke schuld door hen werd geboden, onder voorwaarde, dat het voorstel binnen de zes maanden zoude worden aangenomen, — maar dat zij zich zelfs tot eene vergoeding van honderd duizend gulden aan 's rijks weldadige gestichten (terstond bij de Nederlandsche bank te deponeren) zouden hebben verpligt, indien (voorbehoudens onvoorziene politieke gebeurtenissen) de verwezenlijking van dit voorstel niet het gevolg zoude opgeleverd hebben, den prijs der $2\frac{1}{2}$ pCt. werkelijke schuld binnen één jaar tijds op 60 pCt. of hooger te doen klimmen. — En dit zal door niemand een waagstuk worden genoemd, die bekend is met den aard en de wijze, hoedanig verre weg de grootste massa der publieke effecten is geplaatst en welken onberekenbaren invloed het moet uitoefenen, indien voor eene geldwaarde van p. m. honderd millioen gulden van de schulden van eenen staat effectief wordt afgekocht en aan circulatie onttrokken, ja totaal vernietigd.

Het is mijn doel niet, hier in eenige bijzonderheden te treden over de noodzakelijkheid der door het gouvernement aan de Staten-Generaal voorgestelde nieuwe leening van zes en vijftig millioen gulden; maar voor een oogenblik aangenomen, dat die noodzakelijkheid bestaat, zoo zoude, naardien het krediet van den staat eenmaal zoodanig gevestigd ware geworden, volgens alle waarschijnlijkheid het benoodigde geld tegen p. m. 4 pCt. interest te bekomen geweest zijn op een tijdstip, dat de 4 pCt. effecten van alle andere Europische staten (die van Denemarken alleen uitgezonderd) met opgeld, die van eenige naburige staten zelfs met aanzienlijk opgeld worden betaald.

De staat zou in dit geval van 56 millioen jaarlijks aan interest hebben moeten betalen . . . . *f* 2,240,000

Thans zullen, om zich deze som te verschaffen, *vijf pCt.* losrenten worden uitgegeven. Ter beurze wordt dit effect reeds tegen $94\frac{1}{4}$ pCt. bij kleine partijen verhandeld, en bij de algemeen heerschende moedeloosheid en dagelijks toenemende vrees der geldhouders is niet te bepalen, welke opofferingen men zich bij de plaatsing van zoo aanzienlijk een kapitaal zal moeten getroosten. Onderstelt men, dat de plaatsing ten prijze

van 93¼ pCt. zal kunnen geschieden, zoo zullen, *voor 56 millioen geld* aan losrenten, *60 millioen nominaal* moeten worden gecreëerd, die aan jaarlijksche rente vereischen . . . » 3,000,000

Verschil in de jaarlijksche betaling . . *f* 760,000

hetwelk tegen 5 pCt. interest met een verlies aan kapitaal van *f* 15,200,000, of, tegen 4 pCt. interest, met een verlies aan kapitaal van *f* 19,000,000 gelijk staat.

Men kan verder de vermindering in de waarde der nationale effecten in de laatste drie maanden op ruim *f* 58,500,000 aannemen, waarvan ten minste twee derden door ingezetenen van het rijk worden verloren; is . . . . » 39,000,000

zoodat de verwezenlijking van het in het werkje *Holland en België* gedane voorstel, ongerekend de eventuële vermeerdering van nationaal vermogen, in elk geval aan het rijk alreeds zoude bespaard hebben een verlies van . . . . . *f* 54,200,000

Het verlies op de waarde der effecten mag wel in rekening worden gebragt, want sints lang is bewezen, dat publieke effecten, gelijk alle andere soorten van eigendom, slechts die waarde hebben, welke het publiek er aan toekent. Wilde men vaststellen, dat het verlies ingebeeld is, omdat niet de geheele massa, maar slechts een naar evenredigheid klein gedeelte tegen die verminderde prijzen wordt gereäliseerd, ook de vroegere prijzen zich spoedig kunnen herstellen, — zoo zoude men ditzelfde argument op de waarde-veranderingen van alle andere voorwerpen van bezit kunnen toepassen Indien de koffij een cent in prijs daalt, zoo wordt evenmin alle voorraad tegen dien verminderden prijs verkocht; het vermogen van hem, die honderd duizend ponden bezit, is evenwel in dit geval met duizend gulden verminderd.

Intusschen zouden alle deze becijferingen het eigenlijke doel missen, indien er niet ook thans nog eenige kans bestond, de voormelde voordeelen, al ware het dan ook slechts gedeeltelijk, te bereiken. Of en in hoeverre dit kan geschieden en daarmede de financiële verlegenheid kan worden verholpen, zal in eenige volgende regels nader worden onderzocht.

. . . . . . R

Sterfte des menschengeslachts.

De bevolking der geheele aarde wordt tusschen de 800 en 1000 millioen opgegeven. Neemt men als gemiddeld getal 946,080,000 zielen aan, en 30 jaren voor den levensduur van elke generatie, zoo bevindt men, dat de menschenkinderen de wereld betreden en verlaten, ongeveer naar de volgende berekening:

Ieder oogenblik	1.
Ieder minuut	60.
Ieder uur	3,500.
Iederen dag	86,400.
Iedere week	604,800.
Iedere maand	2,592,000.
Ieder jaar	31,536,000.
Iedere generatie (30 jaren)	946,080,000.

Correspondentie.

De stukken voor de *Arnhemsche Courant* bestemd, behooren steeds te worden geaddresseerd aan den uitgever derzelve, den heer C. A. THIEME.

De redactie der *Arnhemsche Courant* stelt zich zelve hare taak en werkzaamheden voor, en laat zich die niet door anderen voorschrijven; hetgeen het geval zijn zou indien zij zich belasten wilde met het overwerken of omwerken van toegezonden stukken. Wanneer men zich in zoodanige stukken op wetten, verdragen enz. beroept, gelieve de inzender die zelf naauwkeurig op te sporen en aan te halen, en dit niet voor de redactie der courant over te laten. Deze verlangt veeleer, als volstrekte voorwaarde van plaatsing, dat de inzender van zoodanige stukken, door opgave van zijn naam, borg blijve voor de juistheid van het vermelde of aangehaalde.

[illegible]

Den 13 Nov. 0 El 8 Palm 6 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D.

Advertentiën.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER *SUSAMIA MARIA VAN DEN BERG*, geliefde Echtgenoote van

ARNHEM,
den 12 November
1839. *M. ZERVAAS*, Jr.

Heden, den 9den November 1839, overleed ons eenigste DOCHTERTJE, slechts vier maanden oud.

Mr. *P. BINKHORST VAN OUDCARSPEL EN IN KOEDIJK*,
L. W. BINKHORST VAN OUDCARSPEL EN IN KOEDIJK,
Geb. UITENHAGE DE MIST.

Heden overleed, in den ouderdom van 70 jaren, tot droefheid van hare Kinderen, Behuwd- en Kleinkinderen, mijne waarde Moeder, Vrouwe *GEERTRUIJ CHATHARINA HOOGEVEEN*, Weduwe *B. NOLTHENIUS*.

HUIZE PRESIKHAAF,
tusschen ARNHEM en VELP,
den 11den November 1839. *J. J. NOLTHENIUS*.

De Notaris *NIJHOFF* zal, den 18den November en den 2den December 1839, des avonds ten 7 ure, in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, namens de Evangelich-Luthersche Gemeente, veilen, en zonder beraad verkoopen:

Een hecht en sterk HEERENHUIS en ERVE, met OPEN PLAATS, te *Arnhem*, Wijk D, No. 129, bewoond geweest door Wijlen den Weleerwaarden Heer *W. RABE*, Predikant dier Gemeente, om terstond te worden aanvaard.

Ter bezigtiging, adres bij den Heer *WOLFF*, in de Broederstraat aldaar.

OPENBARE VERKOOPING.

1°. De voor Zomer- en Winterverblijf zeer geschikt, aan den straatweg, geheel vrij van overstrooming in het dorp *Brummen* gelegen HEERENHUIZINGE, bevattende *drie* BENEDEN- en *drie* BOVENKAMERS, ruime ZOLDERS, KELDERS, MANGEL-, PROVISIE- en DIENSTBODENKAMERS, ACHTERHUIS, STALLING en SCHUUR, daar aangelegen TUIN en WANDELING langs den straatweg, te zamen groot 59 Roeden en 10 Ellen, is ingezet en verhoogd tot, ... *f* 6100

2°. Het Stuk tiendvrij HOF- of BOUWLAND, langs het vorige perceel, insgelijks aan den straatweg gelegen, groot 53 Roeden en 20 Ellen, is ingezet en verhoogd tot op. . *f* 1153.

De Massa dezer 2 perceelen is ingezet en verhoogd op. *f* 7251.

De toeslag dezer goederen is bepaald op Dingsdag den 19den November 1839, des voormiddags ten *elf* Ure, in het Logement *het Oude Kromhout* te *Brummen*, terwijl dezelve inmiddels dagelijks (uitgezonderd des zondags) bezien worden, het Huis-perceel, van des morgens ten 10 tot des namiddags 2 uur, en men, ten kantore van den Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, verder op dezelve hoogen en nadere informatiën bekomen kan.

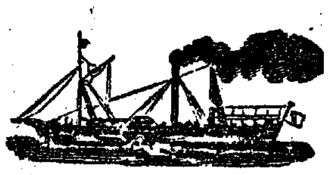
Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, van den 11den November 1839, is de heer *PIETER JAN RETEMEIJER*, 1ste Luitenant bij de afdeeling Grenadiers, woonplaats hebbende te *Arnhem*, wegens krankzinnigheid, onder curatele gesteld, en als provisioneel bewindvoerder over deszelfs persoon en goederen benoemd de heer en Mr. *E. SCHELDIUS*, Advokaat te *Arnhem*.

De Procureur van den verzoeker, den heer *M. RETEMEIJER*,

A. BOONZAIER Az.

Ten Kantore van *A. DE BRUIN*, in de Oeverstraat te *Arnhem*, zijn, voor de 179ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, HEELE en GEDEELTEN VAN LOTEN, volgens prijs-courant, te bekomen. De trekking der 1ste klasse begint den 9den December eerstkomende.

Daar er op het oogenblik GEBREK AAN WERK is, worden de GRONDBEZITTERS onder *Arnhem* uitgenoodigd om degenen, die werken willen, van WERK TE VOORZIEN.

Rijn- en IJssel- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maand November 1839,
welke, zoo lang omstandigheden zulks veroorlooven, wordt gecontinueerd.

Van *AMSTERDAM* naar *KAMPEN*, iederen Zondag, Dingsdag en Donderdag, 's morgens ten 8 uur.

Van *KAMPEN* naar *AMSTERDAM*, Maandag, Woensdag en Zaturdag, 's morgens ten 10 uur.

Van *KEULEN* naar *ARNHEM*, Donderdag en Zondag, 's morg. 6 uur.
» *ARNHEM* » *KEULEN*, Maandag, 's middags 1 uur, Vrijdag, 's morgens 6 uur.

Na de aankomst te *Kampen* eene Diligence op *Zwolle* verder direct door naar *Almelo*, *Enschedé* en *Oldenzaal*, kunnende de Passagiers naar *Groningen* en *Leeuwarden* den volgenden morgen om 8½ uur van *Zwolle* vertrekken. De Dienst op den IJssel wordt door den lagen waterstand vooreerst gestaakt, en de goederen met ligters tegen eene vrachtverhooging van 50 pCt. op het spoedigst vervoerd. Nadere informatie ten Kantore van Heeren Agenten.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.